

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku przeprowadzenia przez Agencję oceny ryzyka z naruszeniem art. 34 rozporządzenia 2016/1624⁽¹⁾, art. 18 i 19 karty oraz pkt 1 i 2 standardowych procedur operacyjnych⁽²⁾.
2. Zarzut drugi dotyczący braku przyjęcia przez Agencję środków, jakich można by było rozsądnie oczekiwać w celu złagodzenia poważnego ryzyka naruszenia praw podstawowych, z naruszeniem art. 34 rozporządzenia 2016/1624, art. 18 i 19 karty oraz pkt 1 ust. 2 standardowych procedur operacyjnych.
3. Zarzut trzeci dotyczący braku opracowania przez Agencję (wystarczająco szczegółowego) planu operacyjnego z naruszeniem art. 16 i 34 rozporządzenia 2016/1624, art. 18 i 19 karty oraz pkt 2 standardowych procedur operacyjnych.
4. Zarzut czwarty dotyczący przeprowadzenia przez Agencję operacji powrotowej w taki sposób, że naruszenia praw podstawowych nie mogły zostać odnotowane ani zasygnalizowane z naruszeniem art. 22, 25, 28 i 34 rozporządzenia 2016/1624, art. 18 i 19 karty, pkt 3 standardowych procedur operacyjnych oraz art. 4 ust. 3 lit. a) kodeksu postępowania⁽³⁾.
5. Zarzut piąty dotyczący niepodjęcia przez Agencję jakichkolwiek środków w odpowiedzi na wyraźnie widoczne naruszenia art. 1, 4 i 24 karty, z naruszeniem art. 22 i 34 rozporządzenia 2016/1624 i art. 4 kodeksu postępowania.
6. Zarzut szósty dotyczący niezapewnienia przez Agencję skutecznego monitorowania wspólnej operacji powrotowej z naruszeniem art. 28 i 34 rozporządzenia 2016/1624.
7. Zarzut siódmy dotyczący niedokonania przez Agencję oceny operacji powrotowej z naruszeniem art. 26 i 28 rozporządzenia 2016/1624 oraz pkt 4 i 5 standardowych procedur operacyjnych.
8. Zarzut ósmy dotyczący nieuwzględnienia w odpowiedni sposób przez Agencję skarg złożonych przez skarżących zgodnie z mechanizmem indywidualnych skarg, jak tego wymagają art. 34 i 72 rozporządzenia 2016/1624, art. 10 zasad mechanizmu skargowego⁽⁴⁾ oraz art. 41 i 47 karty.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady, rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 i decyzję Rady 2005/267/WE (Dz.U. 2016, L 251, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja dyrektora wykonawczego nr 2012/87 z dnia 19 lipca 2012 r. w sprawie przyjęcia standardowych procedur operacyjnych Frontexu w celu zapewnienia poszanowania praw podstawowych w ramach wspólnych operacji i projektów pilotażowych Frontexu.

⁽³⁾ Decyzja dyrektora wykonawczego nr 2013/67 z dnia 7 października 2013 r. w sprawie kodeksu postępowania dla wspólnych operacji powrotowych koordynowanych przez Frontex.

⁽⁴⁾ Decyzja dyrektora wykonawczego nr R-ED-2016-106 z dnia 6 października 2016 r. w sprawie mechanizmu skargowego.

Skarga wniesiona w dniu 20 września 2021 r. – Pharmadom / EUIPO – Wellstat Therapeutics (WELLMONDE)

(Sprawa T-601/21)

(2021/C 481/47)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pharmadom (Boulogne Billancourt, Francja) (przedstawiciel: adwokat M.-P. Dauquaire)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Wellstat Therapeutics Corp. (Rockville, Maryland, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego „WELLMONDE” – zgłoszenie nr 16 152 803

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 23 czerwca 2021 r. w sprawie R 1776/2020-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji.

Podniesiony zarzut

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2021 r. – L’Oréal / EUIPO – Heinze (K K WATER)

(Sprawa T-610/21)

(2021/C 481/48)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: L’Oréal (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat T. de Haan)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Arne-Patrik Heinze (Hamburg, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy K K WATER – zgłoszenie nr 18 092 777

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 czerwca 2021 r. w sprawie R 2327/2020-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— obciążenie EUIPO i interwenienta kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez skarżącą w postępowaniu przed Drugą Izbą Odwoławczą Urzędu.